

Anthurium, Bia

Gdy zamykam oczy, nastaje mrok,
Wtedy widzę jak biegnie odwróconie i zwinnie,
Jej mroczny wzrok przenika mnie,
Wiem, że ona zna moje myśli,
Gdyby tylko mogła powiedziać by.
Nie błądź się, nie lękaj się,
Jestem tu obok, jestem tu obok
To moja wilczyca niczym matka czuwa,
Biała wilczyca porząd zimnych, ludzkich serc,
Ona wie, że razem jest atwiej,
Ona wie, że razem jest atwiej.
Zabili jej szczeniaki, czułam jak pakała,
Wybiegła do księżycy, ten jej tylko obiecał
Że wszystkie gwiazdy, wszystkie gwiazdy nieba,
Będzie jej wieciwy.
Już nie boje się, nie lękam się,
One są tu nad tobą, one są tu nad tobą
A gdy mierzą; zaprosi mnie do tańca,
Zamknę się; moje bezsilne oczy,
Wiem, że wilcza będzie nad moim grobem,
Wiem, że będzie czuwała.
Już nie boje się, nie lękam się,
Nie jest mi zimno.
Już nie boje się, nie lękam się,
Nie jest mi zimno.